

İSA BENİ BULDU

GDK

GDK: 527

Kitap: İsa Beni Buldu

Orijinal Adı: Jesus fant meg (Jesus found me).

Yazar: Reidar Eriksen

Çeviri: Alper Özharar

Grafik: Herman Johan Kverme

Kapak Fotoğrafi: H. J. Kverme

ISBN: 978-625-7927-85-7

T.C. Kültür ve Turizm Bak. Sertifika No: 52351

Bu kitabın tercümesi ve basımı iki yayınevi tarafından ortaklaşa yapılmıştır. Tüm hakları Saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncıların önceden yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Stiftelsen På Bibelens Grunn

Postboks 67, N-4349 Bryne, Norway

www.bibelsk-tro.no btpost@bibelsk-tro.no

Dansk Balkan Mission (DBM)

Br. Roddingvej 5a, DK - 6630 Rødding

www.balkanmission.dk dbm@balkanmission.dk

© Gerçeğe Doğru Kitapları

Davutpaşa Cad. Emintaş

Kazım Dinçol San. Sit. No: 81/87

Topkapı, İstanbul - Türkiye

Tel: (0212) 567 89 92-93

E-mail: yaybilgi@gmail.com

www.gercegedogru.com

Basım: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 89 92

Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.

No: 81/87 Topkapı, İstanbul - Türkiye

Baskı: Mart 2023

İÇİNDEKİLER

1.	Farklı Bir Hayat (Önsöz)	4
2.	Ben Kimim?	5
3.	İsa Kimdir?	11
4.	Kurtuluş Güvencesi	15
5.	İsa Beni Buldu	21
6.	Tanrı'nın Hayatınız İçin İsteği Nedir?	25
7.	Kutsal Kitap'a Güvenilebilir miyim?	29
8.	Ruhun Sıkıntısı ve Çaresizliği	34

FARKLI BİR HAYAT

Hayatta karşımıza birçok soru çıkar.

Bazı insanlar hayatlarından çok memnun ve şimdiki zamanın ötesini pek düşünmüyorlar. Ama bu dünyada hiç beklemedikleri olaylar olabilir ve bu olaylar memnuniyetlerini çabucak alıp götürebilir.

Diğerleriyse hayatlarında birçok şeyin yanlış ve kötü gittiğini görür ve sorunları için çözüm olup olmadığını merak ederler.

Bu kitapçıkta size “farklı bir hayat” göstermeye çalışacağız. Tanrı’nın, Oğlu İsa Mesih aracılığıyla verdiği bir hayat.

Farklıdır, çünkü kendi başımıza ortaya koyabileceğimiz ya da başarabileceğimiz hiçbir şeye benzemez.

Farklıdır, çünkü bize tam bir yenilenme sağlar, yalnızca İsa Mesih’in çarmıhta bizim için yaptığı işe dayanan bir yenilenme. Günah sorunumuzu ve yenilgimizi sadece bu çözebilir.

Farklıdır, çünkü yalnızca bu sayede Tanrı’yla doğru bir ilişki kurabiliriz.

Farklıdır, çünkü sadece bu hayata değil, ama gelecekteki hayata da anlam kazandırır: sonsuzluk boyunca umut verir.

Gerçekte neler gerektirdiğini bilmeden Hristiyan olmak isteyen birçok insan olduğunu biliyoruz. Ve bazıları bunu Hristiyanlık hakkındaki popüler anlayışa göre yapmaya çalışmaktadır.

Bu kitapçıkta sizi Tanrı’nın tüm insanlar için niyet ettiği gerçek hayata yönlendirmeyi diliyoruz.

BEN KİMİM?

Belki hayatınızın bir döneminde kendinize bu soruyu sormuş olabilirsiniz, “Gerçekte ben kimim?” Kutsal Kitap bu soruyu şöyle yanıtlar, “Sen Tanrı’nın suretinde yaratılmış bir insansın.” Bu yanıt, aynı zamanda Tanrı’yla paydaşlık içinde yaşamak için yaratıldığımız anlamını taşır. Tanrı’yla doğru bir ilişki kurmadan hayatınız asla olması gerektiği gibi tamamlanmış sayılmaz.

Eğer Tanrısız bir hayat sürüyorsanız, o zaman gerçek bir yaşamınız yok demektir. Kutsal Kitap’ın açıkladığı gerçek budur.

Ateistlerin Yüreği Rahat mı?

Birçok insan Kutsal Kitap’a inanmadığını ve Tanrı’nın olmadığını söylüyor. Popüler söylemle bir ateist olmaya karar verirler. Böyleleri Tanrı’nın varlığını inkâr ederler. Bu düşünceye sahip insanlar umursamaz ve pervasız bir hayat tarzı sürerler. Sık sık hayatlarında her şeyin yolunda gittiğini övünerek anlatırlar. Bu tür bir inkâr Kutsal Kitap’a yabancı bir kavram değildir.

73. Mezmurda Tanrı’yı tanımayan ve O’ndan uzakta yaşayan insanlar hakkında okuyoruz. Aslında O’nu inkâr ederler. “Çünkü kötülerin gönencini gördükçe, küstahları kıskanıyordum. Onlar acı nedir bilmezler, bedenleri sağlıklı ve semizdir.” (a. 3-4)

Ama böylelerinin başına neler geldiğini fark etmemiz gerekir. Sonları felakettir, çünkü 18. ve 19. ayetlerde şöyle okuyoruz. “Gerçekten onları kaygan yere koyuyor, Yıkıma sürüklüyorsun. Nasıl da bir anda yok oluyor, Siliniveriyorlar dehşet içinde!”

Ama belki de hâlâ şöyle söylüyor olabilirsiniz, “Tanrı’ya inanmıyorum.

O olmadan da hayatımı gayet iyi idare edebilirim.” O takdirde bir zamanlar tanıdığım bir üniversite öğrencisine benziyorsunuz. Ateist olduğu gerçeğiyle övünüyordu, ama sınav zamanı yaklaştığında yardım etmesi için sessizce Tanrı’ya dua ederdi. Ateizm inancı gerçekte çok derinlere inmemiştir.

Aslında, birçok insanın durumu böyledir. Ne Tanrı’ya ne de Kutsal Kitap’a inandıklarını söylerler. Ama geceleyin uykusuz geçen o sessiz zamanlarda, kendinizi yalnız ya da anlaşılmamış hissettiğinizde ya da tehlikeyle karşılaştığınızda, Tanrı düşüncelerinize girer ve çoğu zaman ona bir dua yükseltirsiniz.

Belki kendinizi kaygılı ya da tedirgin hissedebilirsiniz. Açıklayamadığınız ya da yanıtını bulamadığınız bir huzursuzluk içinizi kaplar. Hayatın süregelen ve anlamsız bir saçmalık olduğuna dair düşünceler vicdanınızı rahatsız eder.

Siz de böyle mi hissediyorsunuz? İster kendinizi harika hissedin isterse her şey kötü gitsin, hayat her halükârda bir mücadeledir. Ama sizin için bir yardım var. İlk olarak, inanmadığınız bu Tanrı sizi aramaktadır.

Tanrı Sizi Arıyor

Siz Tanrı’yı aramıyorsunuz. O’nunla ilişki kurmak istemiyorsunuz, ama O sizi yine de arıyor. Sizinle bir ilişkiye başlamak istiyor. Tanrı sizi seviyor ve bunu kendi sözleriyle ifade ediyor. İster inanın ister inanmayın, Tanrı size ulaşmak ve kendisine ait kılmak için yapabileceği her şeyi yapıyor.

Ama şunu bilin: Tanrı hiç kimseyi kendisiyle bir ilişki kurmaya zorlamaz.

Bildiğiniz gibi, bir erkek bir kadını karısı olmaya zorlarsa, böyle bir şey hiç de iyi bir sonuç vermez. Sizce bu nasıl bir ilişki olacaktır? Eğer

bir ilişkide sevgi var olacaksa, o ilişkinin karşılıklı rıza ve her iki tarafın özgür seçimi temelinde kurulması gerekir.

Bu yüzden Tanrı'yla ilişkimiz de özgür ve karşılıklı bir seçim olmalıdır. Böylece öncelikle Tanrı bizi çağırmaya ve kendisine çekmeye başlar. İşte bu nedenle çoğu zaman açıklanamayan bir huzursuzluk ve anlam veremediğiniz bir özlem hissedersiniz.

Bu içsel çalkantının nedeni insanların Tanrı'yla paydaşlık için yaratılmış olmaları ve O'nda rahata kavuşmadan esenlik bulamayacaklarıdır.

Felaket

Başlangıçta insan, Tanrı'nın suretinde günahsız ve kusursuz olarak yaratıldı. İnsanlar Tanrı'yla tamamen doğal bir ilişkiye sahipti.

Ama insan aynı zamanda gelişmek üzere yaratıldı. Henüz olgun değildi. Bu nedenle Tanrı insana bir buyruk verdi. Bununla ilgili olarak Yaratılış 2:17'de şöyle okuyoruz, "Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölersün."

Ancak insan bu buyruğu neden tutması gerektiğini anlamadı. İnsan bilgide büyümek için yaratıldığının farkındaydı. Bilgi sahibi olmak kendi içinde yanlış değildir. Ama bu yasak insanlar için anlaşılmasız olduğundan, Tanrı'ya itaat etme sınavı haline geldi.

Eğer insanlar bu sınavı geçmiş olsaydı, günaha düşüp Tanrı'nın düşmanı olmaksızın Tanrı'yla kötülük arasındaki farkı keşfetmiş olacaktı.

Ama can düşmanımız Şeytan insan karşısında üstünlüğü eline aldı.

Şeytan, günaha düşmeden önce muhtemelen melekler arasında yüksek bir kademeye sahipti. Yaratılışın hemen ardından Tanrı'ya isyan etti. Böylece Tanrı'nın düşmanı oldu ve hâlâ öyledir. Şeytan için bir kurtuluş fırsatı yoktur.

İsa bize İblis’le melekleri için hazırlanmış sönmez bir ateş bulunduğunu açıklar (Matta 25:41). Sönmez ateş insanlar için hazırlanmadı ve bu nedenle bir insanın oraya atılması asla Tanrı’nın isteği değildir. Çünkü O bütün insanların kurtulmasını ister (1. Timoteos 2:4).

Ama Şeytan Tanrı’ya karşı olduğu gibi size de karşıdır. İşte bu nedenle en büyük hedefi Tanrı’nın insanlığa sunduğu kurtuluş tasarısını boşa çıkarmaktır.

Aden bahçesinde Şeytan, kurnaz ve sinsi bir hayvan olan yılan biçiminde Havva’nın karşısına çıktı. Kutsal Yazılar’a göre yabanıl hayvanların en kurnazı yilandı.

Şeytan, ilk olarak Tanrı’nın buyruğunu doğrudan Tanrı’dan değil, kocasından duymuş olan Havva’ya yaklaştı. Yılan, muhtemelen Tanrı’nın meyvesinden yemelerini yasakladığı ağacın üzerindeydi.

Yılan onunla konuşmaya başladığında, Havva kendisinden daha alt düzeyde bir yaratığın onunla konuştuğunu mutlaka anlamış olmalıydı. Daha önce kocasından başka hiç kimseyle konuşmamıştı, ama Tanrı’nın konuştuğunu da biliyordu. Ama şimdi yılanın konuştuğunu duydu ve bu yaratık onu aldatmak için Tanrı’nın sözlerini kopyalıyordu.

*«Tanrı gerçekten
... dedi mi?»*

Yılan “Tanrı gerçekten ... dedi mi?” diye sordu (Yaratılış 3:1).

Bu soruyu duymak, Havva’ya en başta yılanın Tanrı’nın buyruğunu tasdik ettiği izlenimi verdi.

Şeytan “Tanrı gerçekten, ‘Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin’ dedi mi?” diye sorduğunda çok kurnazdı. Bu soruyla Havva’yı Kutsal Kitap’ın gerçekte ne söylediğine dair bir tartışmaya çekiyordu.

Bu noktada gerçekten dikkatli olmalıyız: Bütün günahlar ve her türden inançsızlık şu gibi düşüncelerle başlar, “Kutsal Kitap gerçekte neyi kastediyor? Kutsal Kitap gerçekte bunu demek istemiyor, değil mi? Evet böyle söylüyor, ama farklı bir dönemde, farklı topluluklara vs. yazıldı.”

Aynı şeyi günümüzde de görmekteyiz. Bir tartışmaya girmek ve Tanrı’nın sözünün gerçeğini sorgulamak çok kolaydır: Bu da ne? Tanrı bunu söylemiş olamaz!

Ama gördüğümüz gibi bu yeni bir şey değildir. İlki felaketle sonuçlandı. O günden bu yana aynı sonuçlar devam eder. Şeytan Havva’yı ağaca bakması için kandırdı. Havva ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü (Yaratılış 3:6).

Sonra Havva meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi ve felaket gerçekleşti. Böylece hem günah hem de günah aracılığıyla ölüm dünyaya girmiş oldu.

*“Neredeyse inandım”, gel, bugün gel;
“Neredeyse inandım”, sırtını dönme;
İsa seni davet ediyor, Melekler yakında duruyor
Yüreklerden dualar yükseliyor, Ey gezgin, gel.*

*“Neredeyse inandım”, hasat tamamlandı!
“Neredeyse inandım”, sonunda yargı başladı!
“Neredeyse” yararsız olacak; “Neredeyse” yetersiz kalacak
Acı dolu hüznünlü bir feryat , “Neredeyse” - ama kayıp*

İSA KİMDİR?

İsa diyor ki, “Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm.” (Matta 11:28)

Ağır Yükler Taşıyoruz

Günümüzde terk edilmiş, yalnız ve kaygılarla yüklü çok sayıda huzursuz insan vardır. Hatta öyle görünmeseler bile böylelerinin sayısı çoktur. Ve şurası kesindir: Tanrı’yla ilişkisini ciddiye alan herkes yükün taşınamayacak kadar ağır olduğunu kısa sürede tecrübe eder.

Yüklerin en ağırları, kendimizi Tanrı’nın ışığında görmeye başladığımızda vicdanımızda bizi suçlayan ve mâhkum eden söz dinlemezliğimiz, yalanlarımız, vefasızlığımız, küfürlü sözlerimiz, kötü niyetlerimiz ve diğer sayısız kirli işlerimizdir. Özetle, bir gün Tanrı’nın huzurunda durarak hesap vermek zorunda olduğumuz her şey ağır bir yüküdür.

Bu ağır yükün altında debelenenler huzursuzluğun ve yorgunluğun ne demek olduğunu iyi bilirler.

Bir kimse ne kadar çok gayret ederse, bu yükün taşınmayacak kadar ağır olduğunu o kadar net anlar. Sonra başka yükler eklenmeye başlar: hastalıklar, acılar, güvendiğiniz kişilerin yarattığı hayal kırıklıkları ve her türden kaygılar vs. Hayatın kendisi birçokları için bir yüküdür.

Sizin de mutlaka bu konuda söyleyecekleriniz vardır. Ama İsa’nın size bir haberi var. O sizi davet ediyor. “Evet” diyebilirsiniz, “bu davete icabet etmek için ne yapabilirim?” Başkaları da şöyle diyebilir, “Benim gibi birine vereceği vaade güvenebilir miyim?”

Şimdi bir an için bu sözün İsa hakkında bize ne söylediğine bakalım ve sonra en baştaki soruya dönelim.

İsa Kimdir?

Bu davetin açıkça belirttiği şey taşıyamayacağımız kadar ağır olan yükleri İsa'nın taşıyacağıdır. İsa gerçekten de bunları taşımaya gücü yeten biri olarak nitelendirilmiştir. Tanrı'nın sözüne göre günahlarımızı çarmıhta taşıyan O'dur. Vaftizci Yahya O'nu işaret ederek şunu beyan eder: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!" (Yuhanna 1:29)

Tanrı'nın Oğlu bizi Tanrı'dan ayıran günahlarımızı kaldırmak için insan oldu. Tanrı'yla aramızda engel oluşturan günahlarımızı iptal etti. İsa Golgota Tepesi'nde bedeli sonsuz ölüm olan borçlarımızı tamamen üstlendi.

Peygamber Yeşaya şöyle yazar: "Tersine, beni günahlarınızla uğraştırdınız, Suçlarınızla usandırdınız. Kendi uğruna suçlarınızı silen benim, evet benim, Günahlarınızı anmaz oldum." (Yeşaya 43:24-25)

Bu davetin sizi de içerip içermediğini merak ediyorsanız cevap budur. En ağır yükü taşıyan, diğer tüm yüklerinizi de taşıyacaktır. Her durumda O'na güvenebilir ve dayanabilirsiniz. O size şunu söylüyor, "Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak şükranla bildirin. O zaman Tanrı'nın her kavrayışı aşan esenliği Mesih İsa aracılığıyla yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır" (Filipililer 4:6-7).

Bunun Sağlayacağı Rahatlığı Görüyor musunuz?

Bu rahatın yalnızca İsa'da olduğunu görüyor musunuz? Günahların kaldırıldığını, günahlarımın bağışlandığını ve artık Tanrı'nın yargısı altında olmadığımı bilmek bana Tanrı'nın çocuğu olduğuma dair güvence ve esenlik verir. Bundan böyle her durumda, hatta denenmelerin ve sıkıntıların ortasında bile İsa'nın benden sorumlu olduğu gerçeğinde rahat bulabilirim.

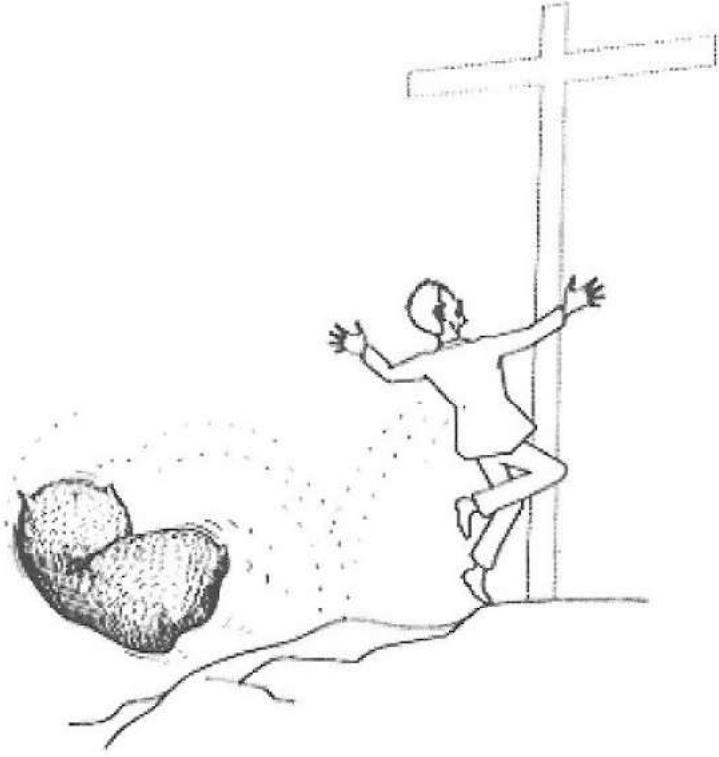
İsa'nın bu davetle ilgili verdiği vaat boş sözlerden ibaret değildir.

Son olarak, İsa'ya nasıl gelebileceğini soranlara bir cevap verelim. Yuhanna 6:35'te İsa şöyle dedi, "Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz."

İsa, O'na gelmek ile O'na iman etmenin aynı şey olduğunu söylüyor. O'na gelmeniz O'na güvenmeye başlamanız demektir. Yüreğimiz İsa'ya bütünüyle güvenene dek O'nun hakkında okumak, dinlemek, ezgiler söylemek ve O'na tapınanlarla birlikte olmak esastır.

Ve yüreğiniz O'na döndüğü zaman, O'na gerçekten gelmiş olursunuz.

Bu gerçek Mezmur 37:40'ın sözlerinde gayet net olarak ifade edilir. "RAB onlara yardım eder, kurtarır onları, Kötülerin elinden alıp özgür kılar, Çünkü kendisine sığınırılar."

Ah, kurtuluş tasarısını cazip kılan sevgi!
Ah, insana bahşedilen lütuf!
Ah, Tanrı korkunç uçurumu kapattı
Golgota'da!

Oradaki merhamet büyüktü ve lütuf karşılıksız;
Orada bol bol bağışlandım;
Orada yükü ağır canım özgürlük buldu,
Golgota'da!

KURTULUŞ GÜVENCESİ

“İman, umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır.” (İbraniler 11:1)

Bu Bir His Değildir

İbraniler 3:14 ayetinde şöyle okuyoruz: “Çünkü Mesih’e ortak olduk. Yalnız başlangıçtaki güvenimizi gevşemeden sonuna dek sürdürmeliyiz.”

Böyle ayetler işittiğimizde, gözlerimizi iç dünyamıza çevirip bizi tam güvenceye sahip olduğumuza ikna edecek bir his ya da herhangi bir şey aramaya yöneliriz. Bunu yapmak zorunda olduğumuzu düşünürüz, çünkü Kutsal Kitap imanın güvenmek ve emin olmak olduğunu söyler. Ve emniyet sadece yüreğinizde bulunabilir.

Ama içten biri yüreğinde güvence ve emniyet aradıkça, güvensizliğin büyüdüğünü deneyim eder. Bu konuda bocalayan birçok imanlı yanıtsız kalır. İmanın emniyet ve güvence olduğunu duyduklarında, kederlenirler, esenlikleri kaybolur ve umutsuzluğa düşerler. Ama sözcüğün asıl anlamı bu mudur?

Buna bir yanıt bulmak için, Kutsal Yazılar’daki bazı imanlıların hayatlarından örneklerle bakmalıyız. Ama önce şu soruyu soralım:

Bir Kimse Bir Şeyden Nasıl Emin Olabilir?

Sadece kendi içinize bakarak herhangi bir şeyden emin olmanın mümkün olmadığını yakında keşfedeceksiniz. Birinin gelip sizi son

derece mutlu eden bir haber verdiğini hayal edin. Haberi alır almaz hemen şunu sorarsınız, “Nereden biliyorsun?”, “Kimden duydun?” Ancak kendinizin dışında olan bir şeye ya da birine güvenerek emin olabileceğinizi bilirsiniz. Güvenilir olduğunu bildiğiniz bir şeye güvenirsiniz. Dikkat ederseniz, güvence ya da emniyet her zaman sizin dışınızdaki kesin olgulara dayanmalıdır. Gerçeği ortaya koyan ve sizi gerçeğe ikna eden şey olgulardır.

Bir kimsenin hislerine, dileklerine ya da özlemlerine dayanan bir güvence anlayışı aslında belirsizliktir. Hislerimizin doğru olduğuna ya da dileklerimizin gerekleşeceeğine dair nasıl bir garantiye sahibiz?

Eğer bu yaklaşım gündelik hayatımız için geçerliyse, o zaman canımızın ebedi kurtuluşuyla ilgili konularda kesinlikle daha çok geçerli olmalıdır.

Bir Hristiyan olduğuma inanırsam ya da Tanrı’nın çocuğu gibi hissedersen bunun bana ne yararı olabilir? Hristiyan olduğuna inanan ve Tanrı’nın çocuğu olduğunu hisseden, ancak Hristiyanlığın ne anlama geldiğini hiç tecrübe etmemiş birçok insan vardır. Bu yüzden bir kimsenin kendi yüreğine bakarak imanın güvencesini net olarak ayırt edememesi kötü bir işaret değildir. Ama imanımız için bize sarsılmaz ve sağlam bir temel verilmiştir ve bu temel bize güvence verir. Ve şimdi önümüzdeki sözün ışığında bu temele daha yakından bakacağız.

İmanlılar

İbraniler 11. bölümde kurtuluş güvencesine sahip birçok imanlı örnek gösterilir. Bu kişiler lme, şeytan’a, cehenneme ve dünyaya meydan okuyabilen imanlılardı. Net bir duruşları vardı ve zulüm, umutsuzluk, sıkıntılar ve büyük güçlükler karşısında sarsılmadılar. Sağlam durabildiler, çünkü vicdanlarında emniyete ve güvene sahiptiler.

Tanrıları'yla paydaşlık içinde olduklarını ve kurtulduklarını olgusal olarak biliyorlardı. Sonsuz yaşama sahip olduklarından emindiler. Gerçek imanlıları nitelendiren şey budur.

Nasıl Bu Kadar Emin Olabildiler?

Deneyimleri sayesinde mi?

Burada Tanrı'nın sözü hayret verici bir noktayı vurgular, "Bu kişilerin hepsi imanlı olarak öldüler. Vaat edilenlere kavuşamadıysa da bunları uzaktan görüp selamladılar. . ." (a. 13)

Bunu yanlış anlamamak için bölümün son ayetleriyle aynı bağlamda düşünmemiz gerekir. "İmanları sayesinde bunların hepsi Tanrı'nın beğenisini kazandıkları halde, hiçbiri vaat edilene kavuşmadı. Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye, Tanrı bizim için daha iyi bir şey hazırlamıştı." (a. 39-40)

Bu imanlılar bizim tamamlandığını gördüğümüz şeyleri görmediler, ama yine de umut ettiklerine güvendiler ve görmedikleri şeylerden emin oldular. İşte bu nedenle onlardan övgüyle söz edilir. Bu iman onların yaşamıydı ve bu nedenle sıkıntılara ve zulümlere katlanarak imanla öldüler.

Bu iman günümüzdeki Hristiyanlar için de etkindir. Henüz ölümün yenildiğini ve son günde Tanrı'nın yargısı sonucunda beraat ettiklerini tecrübe etmemişlerdir. Ama şimdiden bunların gerçek olduğuna emin olabilirler ve bu emniyete sahip olarak her zorluğa sevinçle katlanabilirler.

İşte imanın verdiği güvence böyle olur. Bu güvene sahip bir imanlı sıkıntıya düşebilir, iftiraya uğrayabilir, zulüm görebilir, ayartılmaya çalışılabilir, reddedilebilir, ama yine de ölüm anında Rab'bin yanına gideceğine ve yargı gününde Tanrı tarafından aklanacağına bütünüyle emin olabilir.

Emin Olmak Nasıl Mümkündür?

Bu emniyeti ya da güveni veren şey kendi başına deneyim değildir, çünkü bir Hristiyan henüz deneyim etmediği şeylerden emin olabilir.

Bu sorunun cevabını bulmak için metne geri dönelim.

Örneğin İbrahim nasıl emin oldu? “Nereye gideceğini bilmeden yola çıktı.” İbrahim ne zaman emindi? Tanrı’nın vaat ettiği diyara ulaştığı zaman mı yoksa evini terk ettiği zaman mı?

Bir oğul sahibi olacağına ne zaman emin oldu? Oğlu doğduktan sonra mı? Hayır, çok daha önce. İbrahim imkânsız görünen ve Tanrı’nın vaatlerinin gerçekleşeceğine dair görünürde bir umudun olmadığı koşullarda sarsılmaz bir güvenceye sahipti. İşte iman güvencesinin sırrı budur. İnsani bakış açısıyla umudun olmadığı koşullara rağmen emin olmaktır.

Tanrı’nın sözü bunun nasıl mümkün olduğunu açıklar. Sara hakkında şöyle söylendiğini okumaktayız, “vaat edeni güvenilir saydı.” Burada imanın güvencesini görürüz. Tanrı’nın sözünü gerçekte olduğu haliyle, yani bize söylediği gerçek söz olarak kabul etmemiz gerekir. O’nun sözüne güvenmemiz ve durum ne olursa olsun ona bel bağlamamız anlamına gelir.

Kutsal Kitap’ın özgün dilinde “güvence” sözcüğü bir hissi ya da deneyimi ifade etmez, ama kurtuluşumuz ve ebedi esenliğimiz için Tanrı’nın attığı temel anlamına gelir. Zira Tanrı böyle bir temel atmıştır. Eski Antlaşma’da henüz gerçekleşmemiş olsa da, vaat onlar için de geçerliydi. Artık bu temel tamamlanmıştır.

Bu temel Tanrı’nın İsa Mesih’te bahsettiği lütuftur. Öncesizlikten beri sağlanmış ve hazır olmakla birlikte, kutsal kanının fıdyesiyle günahlarımızı kaldıran Tanrı Oğlu tarafından tarihin akışı içerisinde fiiliyata geçirilmiştir.

Tanrı, kurtuluş umudumuzun dayanağı olarak bu temeli sağlamıştır. İmanlılar olgulara dayanan bir umudun hakiki ve haklı bir umut olduğunu bilirler.

Bu umuda sıkıca tutunmalıyız. Tanrı'nın bahsettiği İsa Mesih'in lütfuna sahibiz. Hislerimize, deneyimlerimize, sevincimize, esenliğimize vs. güvenmemiz ve bunlara tutunmamız öğütlenmez. Bütün bunlar lütfun sonuçlarıdır ve lütfun kendisi değildir. Dayanmamız ve tutunmamız gereken şey İsa Mesih'in tamamladığı işi.

Güvence İsa Mesih'e ve Sözüne İmanla Olur

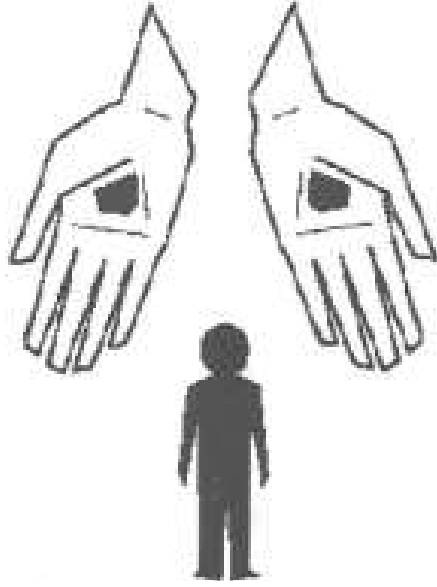
Kişisel olarak İsa Mesih'teki kurtuluştan emin olmak O'na iman etmeye denktir. Müjde, yüreklerimizde iman oluşturur. Tanrı'nın sözü İsa'da bize bahsedilen lütufla ilgili haberin gerçek olduğuna dair yüreklerimizi ikna eder. İsa'nın ölümü aracılığıyla kurtulduğunuzu gözle göremezsiniz. Yargı günü aklanmış olduğunuzu gözle göremezsiniz. Ama öyle olduğuna dair yüreğinizde sağlam ve her şeye katlanabileceğiniz kadar güçlü bir kanıya sahip olabilirsiniz.

Bu nedenle kurtuluş güvencenizi sorguladığınızda dikkatinizi iç dünyanıza çevirmenizin ne kadar yanlış ve hatta tehlikeli olduğunu görüyorsunuz. Dışarıya bakmalısınız. Peygamberin dediği gibi “Rab’be bakacağım.”

İsa’ya bakmaya başladınız mı? Tanrı’nın size bahsettiği lütfu umut bağlamaya başladınız mı?

Hayatınız Tanrı’nın attığı temel üzerine mi kurulu?

Tanrı’nın bu sözler aracılığıyla önceden O’nun yanından geçip gitmiş bazı canları İsa’ya yönlendirmesini diliyorum. Ve imanlı dostlar, imanımızın güvencesinin İsa Mesih’in kendisi olduğunu asla unutmayalım.

*Sonra Tomas’a, “Parmağını uzat” dedi, “Ellerime bak,
elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!”*
Yuhanna 20:27

İSA BENİ BULDU!

Knut Pedersen uzun yıllar Tanrı sözünün bir vaizi olarak hizmet etti. Sunnfjord misyon hizmeti çatısı altında dört yıl Tanrı'nın sözünü duyurarak seyahat etti. 1978'den beri Norveç Lüteryen misyon hizmeti için Agder bölgesinde seyahat etmektedir. Knut, daha önceleri vaizlik hizmetinin yanı sıra Flekkeroy Adası feribotunda personel olarak çalıştı. Ama şimdi adaya bir tünel açıldı. Knut, ailesiyle birlikte adada yaşıyor.

Nasıl Oldu da İsa Seni Buldu?

Dünyanın yaratılışından önce Tanrı'nın düşüncelerinde ve tasarısında yer alıyordum (Efesliler 1:4). Tanrı, ben dünyaya gözümü açmadan önce benim için dua edecek birini harekete geçirdi. Daha sonra, O'nun sözü bana bildirildi ve tüm çocukluğum boyunca İsa'ya yöneltildim.

Gençliğimde Flekkeroy'da düzenlenen toplantıların çoğuna katıldım. Ayrıca gençlik grubunda hizmet aldım. Dış görünüş olarak her şey iyi görünüyordu. Ama Tanrı'nın sözü yüreğime konuşuyordu ve gerçekte önemli olan budur. Böylece düşüncelerimde Tanrı'yla gerçek bir içsel mücadeleye başladım. Çaresiz bir anımda günahlar beni alt etti ve kaybettim.

Bunun ardından daha önce sık sık işittiğim bir şeyi yaptım, "İsa'ya dua et ve O sana yardım eder. Kendi gücünle Hristiyan yaşamını sürdüremezsin." Evet dua ettim ve birden çok kez ağladığımı hatırlıyorum. Ama bunun yardımı olmadı. Hâlâ kaybediyordum. Sonra beni daha da korkutan bir şey aklıma geldi. Yavaş yavaş kötü hissetmeden günah işlemeye başlayabilirdim. Bir gün hislerimi paylaşmak için yaşlı

bir Hristiyan'ın yanına gittim ve ona "İnsanlara kendimi gösterdiğim ya da insanların inandığı kişi değilim, ama gerçekte ben buyum" dedim. Böylece ona günahlarımı itiraf ettim.

Esenliğe Götüren Bir Rehber

Daha sonra neler konuşulduğunu pek hatırlamıyorum, ama harika bir şey öğrendim. Oradan ayrılırken bana Esenlik Rehberi adlı bir kitapçık verildi. Bu kitapçığı sık sık, özellikle de Pazar günleri öğleden sonraları okudum. Kitapçık gerçekten yüreğime hitap etti. Şu sözlerin olduğu bölümü okuduğumu asla unutmam, "Şimdi kendinizi soğuk, sert ve kayıtsız hissediyorsunuz."

Ve durumum kesinlikle buydu. Hristiyan olmak istiyordum, ama bundan başka bir düşüncem yoktu. Ama yine de Tanrı'ya karşı kayıtsızdım ve evet, sıkıntı çekmeden günah işleyebiliyordum. Kendime şöyle diyordum, "Tanrı'ya sırtını döndün."

Okumayı sürdürdükçe şu sözler benim için çarpıcı bir deneyim oldu. "Yasa'nın sana gösterdiği şey tam olarak budur. Zaten her zaman olduğun, ama daha önce hiç görmediğin bir tarafını şimdi görüyorsun." Bu nedenle aslında Tanrı benimleydi ve günahkâr olduğumu bana açıklıyordu.

İsa'nın benim gibi günahkârlar için kurban olduğu gerçeği gözümde iyice netleşti. Sırtımı Tanrı'ya dönmüş olan ben şimdi sadece lütuf yoluyla O'nun çocuğu olabilirdim.

Kendimi yatağıma atıp sevinçle ve hayranlıkla ağladım. Şimdi Tanrı'nın önüne gelmek için gereken her şeye benden ayrı bir kişide sahip olduğumu görüyordum. Bu kişi benim dışımdaki İsa Mesih'ti. Kendime ait ne varsa benden uzaklaştırılmıştı.

İsa Senin İçin ne Yaptı?

Günahlarımdan ve Tanrı'nın yargısından beni kurtarmak için bizzat Tanrı'nın yüreğinin kırıldığını düşünmek harikaydı. O beni erdemlerim sayesinde değil, her zaman lütfuyla karşıladı. Bu durum beni her zaman hayrete düşürmüştür.

İsa Kimdir?

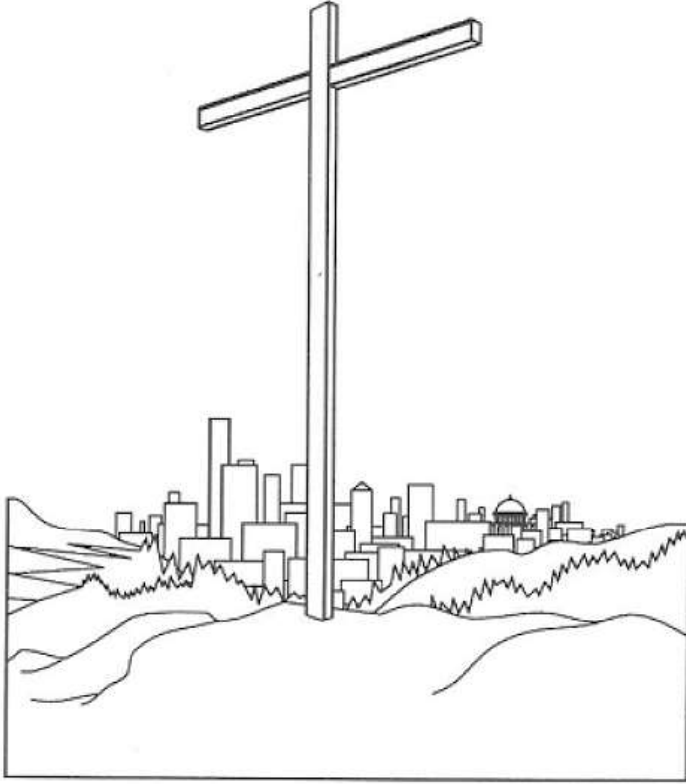
O Tanrı'dır ve Tanrı'nın Oğlu'dur. Aynı zamanda bir insandır. O yalnızca bir nedenden ötürü insan oldu: Kurtarıcımız olmak için.

Hristiyan Olmak Nasıl Bir Şeydir?

En büyük zenginliklerin ve ayrıcalıklı bir savaşın bir karışımıdır. İnsan hayatıyla ilgili olarak deneyimlerime bakarak şöyle diyebilirim: “Hiç kimse ya da hiçbir şey Tanrı'nın sözü kadar hakiki, iyi ve zengin bir hayat yaratamaz.”

Aynı zamanda itirafetmeliyim ki, eski benliğimin hâlâ her zamanki gibi boyun eğmez olduğunu görmek acı vericidir. Tanrı'ya karşı hâlâ kayıtsız, soğuk ve günaha meyilli. Bu durum beni çoğu zaman kederlendirir. Bu nedenle, gökteki nihai ve tam kurtuluşumu özlemle bekliyorum. İsa Mesih'i kendi yüceliğinde göreceğim, Tanrı'nın sözüne tam bir bağlılık içinde yaşayacak ve bir daha asla günah işlemek istemeyeceğim.

Evet, Rab İsa'ya şükretmek için sayısız nedenim var. O beni buldu ve göksel meskenime kadar yol boyunca beni kucağında taşıyor.

Beni şefkatle aradı,
Günahtan yorgun ve hastayken,
Beni omuzlarında taşıdı,
Yeniden ağılına kattı.
Melekler O'nun huzurunda
cenneti ilahilerle çınlattılar.

Ah, beni arayan sevgi!
Ah, beni satın alan kutsal kan!
Ah, beni ağıla geri getiren lütuf!
Beni evime götüren yüce lütuf!

TANRI'NIN HAYATINIZ İÇİN İSTEĞİ NEDİR?

Cevap:

Tanrı'nın isteğı kurtuluşa erişmenizdir. Kurtuluş Tanrı'nın Egemenliğı'ne girmenizdir. Bu egemenlikte kurtulan tüm canlar sonsuzluklar boyunca Kutsal Tanrı'yla birlikte olacaklardır. Bizi kurtarmak için canını vermiş olan İsa Mesih'le birlikte olacaklardır.

Pavlus'un 1. Timoteos Mektubu'nda şöyle okuyoruz, "O bütün insanların kurtulup gerçeğın bilincine erişmesini ister. Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fidiye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. Uygun zamanda verilen tanıklık budur." (1. Timoteos 2:4-6)

Esas Nokta

Tanrı'nın isteğı kurtuluşa erişmemdir. O'nun isteğı sizin kurtuluşa erişmenizdir. Bir gün bu dünyadaki hayatımızın sonuna geleceğiz. O zaman asıl soru şu olacaktır: Cennete girmeme izin verilecek mi? Tanrı'ya giden yolda mıyım yoksa ebedi yıkıma giden yolda mıyım?

Bir "dış karanlık" vardır. Kutsal Kitap burayı yıkım ya da cehennem diye tanımlar. İsa "oradakileri kemiren kurt ölmez, yakan ateş sönmez" der (Markos 9:48). İsa ayrıca "yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir ve bu kapıdan girenler çoktur" der (Matta 7:13).

Yol

Tanrı'nın sizin için isteği yaşama, yani cennete götüren yolda yürümenizdir. Dünyanın bize sunduğu her şeye sahip olup da sonunda cennet kapısının dışında kalmanın kimseye bir yararı yoktur.

Sizin için her şeyden önemli olan şey, cennete götüren doğru yolda yürüdüğünüzden ve Rab'bin sağladığı kurtuluşa ortak olduğunuzdan emin olmaktır.

Vahiy 7:14-15 ayetleri yaşama götüren tek bir yol olduğunu açıkça belirtir. "Kuzu'nun kanıyla yıkanmak."

İsa'nın Yaptıkları

Kuzu İsa Mesih'tir. İsa Mesih yaklaşık 2000 yıl önce Yerusallm'deki Golgota Tepesi'nde çarmıha gerilen Tanrı Kuzusu'dur.

Baba Tanrı sizin, benim ve tüm insanlığın suçunu, günahını ve isyanını Oğlu İsa'nın üzerine yıkmıştır. Düşüncelerimizdeki, yüreklerimizdeki ve doğamızdaki bütün kötülükler İsa'ya aktarıldı.

Kutsal Kitap İsa'nın bizim için günah sunusu olduğunu söyler. Bunun anlamı bizim uğrumuza günahkâr sayılmasıdır (2. Korintliler 5:21). İsa bizim için lanetlendi, yani Tanrı'nın gazabını, yargısını ve cezasını bizim yerimize O üstlendi (Galatyalılar 3:13). Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimizde olan yazılı antlaşmayı ortadan kaldırdı. Bütün bunlar O'na karşı ve O'nun aleyhinde oldu. Tanrı'nın yasası karşısında suçlu olduğumuz her şeyde O suçlu sayıldı. Tanrı'nın bütün buyruklarını çiğnemiştik (On Buyruk'a bakınız). Suçlu olmamızın nedeni, Tanrı'nın bizden hem itaat hem de doğru bir yürek tutumu talep etmesidir (Koloseliler 2:14'e bakınız). Kutsal Yasa, günahsız ve suçsuz olmamızı gerektirir.

Cennete Kim Girecek?

Sadece Kuzu'nun kanıyla yıkanıp temizlenmiş olanlar cennete gireceklerdir. Bunun anlamı nedir? Tanrı'nın bütün günahlarımızı bağışlamasıdır. Ama bu nasıl gerçekleşir? Günahlarımızdan dönüp (tövbe) İsa Mesih'e Rab ve Kurtarıcı olarak iman ederek.

Gerçek bir imanda günahın kendisi günahlı hale gelir. Artık düşündüklerinizde ve hissettiklerinizde kirli olduğunuzu görebilirsiniz. Buna kendinizi kayıp görmek adını veriyoruz. Tanrı'nın yargısına müstahak olduğunuzu görürsünüz. İçinizde, yani benliğinizde iyi bir şey bulunmadığını, sizi Tanrı'ya götürebilecek hiç bir şey olmadığını anlarsınız (Romalılar 7:18'e bakınız).

Böylece artık İsa'ya ihtiyacınız vardır. Günahlarınız için ölen İsa'dan öğrenmek en büyük önceliğiniz olur. O'nun en önemli işi Tanrı'nın önünde aracılık etmesi ve sizi savunmasıdır. O günahlarınızın cezasını üstlendi ve kendisini sizin için sunan göksel başkâhininiz oldu.

Dinleyin!

Kurtarıcınız yaşıyor. İyi Haber'i duyduğumda, yüreğimde iman oluştu ve yenilendim. Artık İsa'nın benim uğruma yaptığı işin kurtuluşum için yeterli olduğunu görebiliyorum. Tanrı İsa'nın benim için yaptığı her şeye "evet" dedi. İsa'ya güvendiğinizde, bütün günahlarınızı karşılıksız bağışlar. İsa'nın kanı bütün günahlarınızı temizler.

Bu temizlik Tanrı'nın gözünde makbuldür. İsa, kendi gözünde bütün günahları kaldırmak için bizzat Tanrı'nın sunduğu kurbandır. Bütün günahlar Mesih'in çarmıhta döktüğü kanla ortadan kalkar. Tanrı artık onları Mesih'te görmez. İsa'nın kanı bütün günahları böyle temizler.

Tanrı'nın Önünde Temiz

Tanrı'nın sizin için isteği bütün günahlarınızın bağışlanmasıdır. Ama şöyle söyleyebilirsiniz, “Hâlâ birçok kirli düşüncelerim var. İçimde kötü arzular hissedebiliyorum. O zaman Tanrı'nın önünde nasıl temiz olabilirim?” İçinizde, yani benliğinizde hâlâ kirlisiniz. Hâlâ kötü bir doğaya sahipsiniz. Ancak İsa'da temizsiniz. İsa'ya iman ettiğinizde, Tanrı günahlarınızı kaldıran Kuzu'nun kanını görmektedir.

Tanrı'nın isteği Kuzu'nun kanının her zaman günahınızı temizleyen tek yol olmasıdır. Şeytan gelip günahınıza işaret ettiğinde, size ne kadar zayıf ve güvensiz olduğunuzu söylediğinde, Kutsal Kitap'ınızı açmakta tez olun ve İsa Mesih'te sahip olduğunuz kurtuluş sözlerini okuyun.

Güvence

Eğer kurtuluş güvencenizi duygularınızda arıyorsanız, her zaman hayal kırıklığına uğrarsınız. Eğer güvenceye kavuşmak için büyük deneyimler arıyorsanız, kısa sürede cesaretinizi yitirirsiniz. Hayır, her zaman Tanrı'ya ve Kutsal Kitap'ta açıkladığı kutsal sözüne bakmalısınız. Zira Kutsal Kitap der ki, kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır (1. Yuhanna 5:12).

Başka hiçbir şeyiniz yoksa, İsa'ya sahipsiniz ve o zaman yaşamınız vardır. Günahınızı size göstermesi için Kutsal Ruh'a dua edin ve bunu yaptığınızda İsa'ya ihtiyacınız olacak. İsa'nın kim olduğunu ve sizin için neler yaptığını göstermesi için dua edin. Tanrı'nın kurtuluşunuz hakkında söylediği sözde esenlik bulmanıza yardım etmesi için dua edin.

KUTSAL KİTAP'A GÜVENEBİLİR MİYİM?

Kutsal Kitap'ın Tanıklığı

Kutsal Kitap nedir?

Kutsal Kitap'ın iddiası nedir?

Kutsal Kitap, Tanrı'nın biz insanlara söylediği kişisel sözü olduğunu iddia eder. Tanrı'nın insanlar aracılığıyla insanlara konuşmasıdır.

Kutsal Kitap insanlar tarafından kaleme alındı. “Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini iletiler” (2. Petrus 1:20-21). Tanrı'nın sözü Kutsal Ruh tarafından esinlenir. “Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır” (2. Timoteos 3:16). Tanrı'nın sözü Tanrı'nın işini yerine getirir. “Bana boş dönmeyecek, İstemimi yerine getirecek, Yapması için onu gönderdiğim işi başaracaktır” (Yeşaya 55:11).

Ve başardığı iş hiç de azımsanacak bir şey değildir. Tanrı'nın sözü size öğretir, sizi ikna eder, kurtarır ve bu çağda Tanrı korkusu içinde yaşamınızı mümkün kılar.

Kutsal Kitap, insanların sözleri değildir. Kutsal Kitap Tanrı'nın sözüdür ve kendisi buna tanıklık eder.

Kutsal Kitap’a güvenip güvenemeyeceğimizi sorduğumuzda, insanların elinden çıkan bir edebi esere güvenebilir miyiz diye sormuyoruz. Soru sadece şudur. Kutsal Kitap’ın kendisiyle ilgili iddiasına güvenebilir miyiz?

İsa Mesih’in Talimatı

Bir yanıt bulmamız için İsa bize basit bir talimat vermiştir. “Eğer bir kimse Tanrı’nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı’dan mı olduğunu, yoksa kendiliğinden mi konuştuğunu bilecektir.” (Yuhanna 7:17)

HAYATINIZI KUTSAL YAZILAR’A GÖRE DÜZENLEYİN

Kutsal Kitap’ı okuyarak başlayın. Kutsal Kitap’ı sistemli ve düzenli biçimde okuyun. Bir anda çok uzun kısımlar okumayın. Ve okuduğunuz kısımdan başka bir şey düşünmeyin. Odaklanın. Okurken kendinize “burada gerçekte ne söylüyor?” diye sorun.

Ama Mesih’in talimatı bunun daha da ötesine geçer: “Eğer bir kimse Tanrı’nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı’dan mı olduğunu . . . bilecektir.”

Bu yanıt tüm Kutsal Kitap için geçerlidir. Eğer Kutsal Kitap’ın ne olduğunu bilmek istiyorsanız, hayatınızı ona uygun yaşamakla başlayın.

Başka hiç bir yol yoktur ve tek yanıt budur. Bu talimata uyarsanız, gerçeği bileceksiniz.

İsa Mesih, “Tanrı’nın İsteğini Yerine Getirmek” Sözüyle ne Kast ediyor?

İlk düşüncemiz O’nun buyruklarını yerine getirmemizi kastettiğidir. Zira buyruklar Tanrı’nın kutsal isteğinin ifadesidir. Bize ne yapacağımızı ve ne yapmayacağımızı söylerler.

İsa’nın kastettiği şeyin O’nun isteğini yerine getirmemizden çok daha fazlası olduğu sonucuna varsak bile, buradan başlayalım. O’nun buyruklarını yerine getirmek için gayret göstermeye çalışın. Tanrı’nın bize buyruklar vermesinin nedeni onlara uymamız ve hayatlarımızı onların üzerine kurmamızdır.

İsa Kutsal Yasa’nın tümünün iki buyruğa dayandığını söyler: “Tanrının Rab’bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin ve komşunu kendin gibi seveceksin”. Elinizden geleni yapın ve böyle yaşayın.

Ancak çok geçmeden bunu asla kendi başınıza yapamayacağınızı fark edersiniz. İmkânsız bir görevle karşı karşıya kalırsınız.

Kutsal Kitap’ın Gerçek Olduğunu Deneyim Edin

Kutsal Kitap’ın gerçeği söylediğine dair önemli keşfi zaten yaptınız. Çünkü doğal olarak yüreğinizde ve aklınızda Tanrı’ya karşı düşmanlık taşıdığınızı size gösterdi.

Şimdi en önemli şey Tanrı’ya vefasızlık ederek ve gerçekten taviz vererek aldatıcı davranmamanızdır. Aksine Tanrı’nın buyruklarına tabi olmayı sürdürün. Tanrı’ya karşı sorumlu olduğunuzu kabul edin.

Sonra korkutucu bir şeyi net olarak görmeye başlayacaksınız. Benliğinizin Tanrı'ya karşı olduğunu görmeye başlayacaksınız. Bencil, kirli, kötü ve bozuk haldesiniz. Tanrı'nın yapmayacağı şeyleri yapıyor, Tanrı'nın istediğini bildiğiniz şeyleri sevmiyorsunuz.

Artık Kutsal Kitap'ın doğru olduğunu gösteren temel bir gerçek buldunuz. Kutsal Kitap, kaybettiğiniz şeyin sadece Tanrı korkusu değil, ayrıca Tanrı'dan korkma yeteneğiniz de olduğunu söyler.

Bu doğru değil mi?

Artık kayıp olduğunuzu görüyorsunuz ve buyrukları yerine getirerek Tanrı'ya gitmenin mümkün olmadığını görüyorsunuz.

Peki Şimdi Ne Olacak?

Yanıtı hâlâ İsa'nın sözlerinde bulacaksınız. "Eğer bir kimse Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir."

Günahlarınızdan tövbe edip İsa'ya dönmeniz Tanrı'nın isteğidir.

Kendiniz hakkında İsa'ya dürüst olarak başlayın. Hiçbir şeyi saklamayın, hiçbir şeye bahane bulmayın, ama O'na olduğunuz gibi gelin. Gerçekte olduğunuz gibi O'na gelin.

Tanrı'nın isteğini böylece yerine getirirsiniz.

Başta bu size gerçekten acı verecek ve suçlu olduğunuzu hissedeceksiniz. Vicdanınızda mahkûm olmuş hissedeceksiniz. Tanrı tarafından reddedileceğinizi ve bu dünyada sürdürdüğünüz hayatın tek doğal sonucunun bu olduğunu düşüneceksiniz.

En Önemlisi

Ve şimdi İsa'nın sözlerindeki en önemli kısma geliyoruz. İsa, "Eğer bir kimse Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa" derken, aklındaki ilk şey O'nun kendisiyle ilgili söylediklerine ve O'nun sözüne gerçekten güvenmemizdir.

Bileceğinizi söylediği öğretiyse İsa'nın kendisi hakkında söyledikleri ve sizin için yaptıklarıdır.

Ve bunlar gerçekten neyi içeriyor?

İsa yaptığımız, düşündüğümüz, hissettiğimiz, deneyim ettiğimiz ya da yapmayı ihmal ettiğimiz her şeyin sorumluluğunu Tanrı önünde bütünüyle kendi üzerine aldı. Siz ve ben özgür olalım diye her şeyi üstlendi.

RUHUN SIKINTISI VE ÇARESİZLİĞİ

Çaresiz Karanlık

Asla kaçamayacağını düşündüğü bir karanlıkla mücadele eden ve kendisini çaresiz hisseden sevgili Hristiyan dostum...

Şu anda içinde olduğunuz savaşta size teselli ve teşvik edici sözler söyleyebilmeyi ne kadar çok isterim. Kendi kişisel tecrübemden Tanrı'nın sözünde yazılı olanların sizi ilgilendirdiğine inanmanın ne kadar zor olduğunu biliyorum.

En çok mücadele ettiğiniz nokta tam olarak burasıdır. Tanrı'nın sözünde yazılı olanlardan, onun gerçek ve değişmez olduğundan kuşku duymuyorsunuz.

Tanrı'nın her şeye gücü yettiğinden de kuşku duymuyorsunuz. Hayır, hem kendi hayatınızda hem de başkalarının hayatlarında bunun inkâr edilemeyeceğini tekrar ve tekrar gördünüz. Tanrı'nın hayatınıza nasıl girdiğine de tanık oldunuz, ama görünen o ki, şimdi bunlar bana yardımcı olmuyor.

Tanrı asla değişmez. Hayır, değişen benim, diyorsunuz. Kayıtsız, soğuk, duyarsız hale geldim. Artık diğer Hristiyanlar gibi olamam. Benim özel bir durumum var. Hristiyan olarak hayatım o kadar büyük bir hayal kırıklığı ve utanç ki, Mesih mutlaka beni reddedecektir.

Üstelik Tanrı'nın sözünün böyle bir düşüncüyü desteklediğini düşünüyorsunuz. Örneğin, "RAB gönlü kırıklara yakındır" (Mezmur 34:18). Kendinizi bu söze göre yargıyorsunuz; eğer günahlarım için daha üzgün olsaydım ve gönlüm daha kırık olsaydı, o zaman Rab bana daha

yakın olacaktı. Yüreğimde günahtan başka hiçbir şey sezmiyorum.

Günahlarımı olması gerektiği gibi itiraf edemiyorum ve günahım nedeniyle olması gereken hakiki bir keder bile hissedemiyorum.

Yasa'nın İşlevi

Rosenius şimdi yaşadığınız deneyimle ilgili şöyle söyler, “Yasa'nın etkisi çoğu zaman Hristiyan'dan gizlidir. İçinizde tövbe değil, sadece günah bulursunuz. Günahların açık bir itirafını ve tövbeyi bulmayı dilediniz, ama bunun yerine günahın varlığını ve gücünü seziyorsunuz. Yasa size rahatlık sağlamaz, aksine son derece cesaret kırıcı bir deneyim sağlar.

Ama olması gereken tam olarak budur. Sizi rahatlatacak bir günah itirafı Yasa'nın etkisinin tam karşıtıdır. Çünkü Yasa'nın işlevi, Mesih İsa'da ve sunduğu kurbanda bulacağınız rahatı sizden almaktır.

Tanrı'nın yüreğinizdeki lütufkâr işinde değil, ama İsa'nın kurtuluşunuz için tamamladığı işte rahat bulmalısınız. Kurtaran iman budur.”

Yanlış ya da Doğru Müjdesel Rahatlık

Tanrı ayrıca kendinize ya da Hristiyan hayatınıza duyduğunuz tüm güveni sizden almalıdır ve bu ancak hayatınızı günbegün sürerken gerçekleşebilir. Tanrı'yı olması gerektiği gibi sevmediğinizi kabullenmeli ve bunu itiraf etmelisiniz.

Günahlarınız hakkında birçok kez daha iyisini yapmaya söz verdiniz, ama hepsi boşa gitti. Günah karşısında zafer kazanmak için Rab'den güç istediniz, ama şimdiye dek başarılı olduğunuzu söyleyemiyorsunuz.

Acaba Rab'de değil de, kendi içinizde güç sahibi olmak istediğiniz için mi böyle dua ediyorsunuz? Eğer durum buysa, boşuna bekliyorsunuz.

Çünkü Tanrı istediğiniz zaferi bu yolla vermeyecektir. Eğer günahlarınız konusunda kendi kendinize yeterli olmak istiyorsanız, asla esenlikte olamazsınız.

İman Kalkanı

Efesliler Mektubu'nda, ayartıldığım zamanlarda bana büyük yardımı olan bir ayet vardır. “Bunların hepsine ek olarak, Şeytan'ın bütün ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını alın” (Efesliler 6:16). Düşmanımıza karşı koyarken kullanacağımız bu silah aslında iman değil, iman kalkanıdır. “İman kalkanı” nedir? İsa Mesih'ten başkası değildir.

Çarmıhla ilgili bildiridir, tüm günahların bedelinin ödendiği, ortadan kaldırıldığı ve İsa'nın kanıyla temizlendiği haberidir. Şeytan'ın bütün ateşli oklarını söndürmek için kalkan olarak önünüzde tutmanız gereken budur.

Bu düşünce, ayartılarla karşılaştığınızda İsa'ya şükredebileceğiniz anlamına gelir, çünkü O, şimdi sizi ayartmakta olan günahın bedelini ödemiştir.

Şeytan'a Müjde'yi beyan edin ve sizden uzaklaşmak zorunda kaldığını göreceksiniz.

Neden, Rab?

Hastalıklar ve sıkıntılar nedeniyle de çaresizliğe düşebilirsiniz. Özellikle de Rab'bin yüzünü sizden gizlemiş görüldüğü anlarda. Böyle zamanlarda sanki kulağını size karşı sağırlaştırmıştır ve dualarınızı işitemez haldedir.

Serbest kalmak için ne kadar çok dua ederseniz, sizin için o kadar zorlaşıyor gibi görünür. Rab sanki sizin için bunu imkânsızlaştırıyor

gibidir. Tanrı'nın içinizdeki yaşamı sıkıp çıkardığı bir mengenede oturduğunuzu hissedersiniz.

Tekrar ve tekrar O'na sorarsınız, "Neden, Rab? Neden ben?"

"Diğer Hristiyanlar'dan daha kötü müyüm ki, bana böyle davranıyorsun? Yardım istediğimde neden müdahale etmiyorsun ve bana yardım etmiyorsun?"

Aldığınız tek cevap bunu üzerinize koyanın Rab olduğunu dair güvencedir. Bu yük ağırdır. Bunu açıkça görebildiğinizde, hayatınız dayanılmaz bir hal alsa bile Rab'den bu yükü kaldırmasını istemeye cesaret edemezsiniz. Böyle bir mücadeleden geçmiş biri orada kalmanın bedelini bilir.

Rab Ötesini Görür

Rab sonunu bilir. Rab'bin tüm bağlarımızı çözeceği bir gün geliyor. O, ne kadar sıkıntıya dayanabileceğinizi bilir. Bir Hristiyan olarak sizi güvende tutmak için hayatınızda ne kadar sıkıntıya izin vermesi gerektiğini de bilir.

Bu konuda rahat olabilir ve bunu nasıl yapacağını O'na bırakabilirsiniz.

Eğer Tanrı göksel evinize giden yolda devam etmeniz için bunu yapması gerektiğini ön görüyorsa ve özgür olmak istediğiniz şeye izin veriyorsa, bunu neden yapıyor? Lütfunun yeterli olduğunu size hatırlatmak için yapıyor (2. Korintliler 12:9). Bir gün bunun için O'na şükredeceksiniz.

"İsa'yı Kaybedebilir miyim?"

Öyle görünse bile Tanrı sizi terk etmemiştir. Sıkıntı içinde olmanızın nedeni bu değildir. Tanrı'nın asıl isteği, yüreğinizin hislerinizin size

söyleyebileceği şeylere değil, O'na bağımlı olmasıdır.

Bu nedenle, hayatınıza denenmelerin girmesine izin verir.

Tanrı toprak kaplar olan bizleri kendi amacına uygun biçime getirmek için sıkıntılarımızı kullanır. Bunlar O'nun hayatımızdaki lütufkâr işleridir.

İsa'ya ait olduğunuzu gösteren en kesin işaretlerden biri, İsa sizden kendisini gizlediği sürece rahat edemediğiniz gerçeğidir.

Şimdi İsa'daki duruşunuzun ne olduğunu bilmelisiniz.

Bunu yapana kadar İsa'nın esenliğinde dinlenemezsiniz.

Bu ayrıca İsa'yı hâlâ sevdiğinizin kesin bir işaretidir.

Çünkü sevmediğiniz birini asla özlemezsiniz ya da hasretini çekmezsiniz . . .

Sıkıntı zamanlarında teselliniz bu olsun.

*Yine de sürekli seninleyim,
Sağ elimden tutarsın beni.
Öğütlerinle yol gösterir,
Beni sonunda yüceliğe eriştirirsin.
Senden başka kimim var göklerde?
İstemem senden başkasını yeryüzünde.*

Mezmur 73:23-25

İsa Mesih dün, bugün
ve sonsuza dek aynıdır.
İbraniler 13:8